

Nagroda im. Wiesława Nowickiego

Wiesław Nowicki. Rzeźba Art. Andrzej Karolewicz

Fundacja im. Wiesława Nowickiego

Nagroda im. Wiesława Nowickiego została ustanowiona przez Towarzystwo Przyjaciół Łodzi i Fundację im. Wiesława Nowickiego w 2013 roku, aby wyróżnić i uhonorować młode łódzkie talenty w dziedzinie kultury i sztuki, a w szczególności filmu i teatru. Ideą jak i jednym z życiowych celów Wiesława Nowickiego (1946-2012) było pomaganie jak i przekazywanie młodemu pokoleniu, wiedzy historycznej i tradycji teatru. Współpracował nie tylko z młodymi aktorami, przekazując im tajniki interpretacji, ale także wspierał, poprzez wspólne projekty, młodych reżyserów, malarzy, muzyków i pisarzy. Nagroda im. Wiesława Nowickiego jest wyrazem uznania dla młodych artystów, aktorów reżyserów, dziennikarzy, jeszcze studiujących, ale przejawiających kreatywny stosunek do rzeczywistości poprzez realizowanie zawodowych celów z pożytkiem dla społeczeństwa i sztuki.

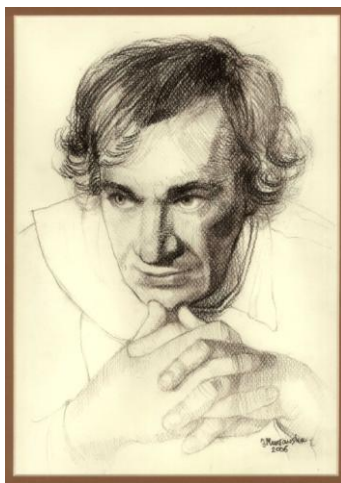
Towarzystwo Przyjaciół Łodzi, założone w 1959 roku propaguje dzieje miasta i jego kultury, ujawniając w swoich publikacjach, sesjach naukowych i szerokiej działalności popularyzatorskiej, nieznane fakty z przeszłości. Prezes Towarzystwa Ryszard Bonisławski jest znanym dziennikarzem telewizyjnym i autorem cyklicznej audycji *Encyklopedia Łodzi*, dzięki której historia miasta stała się lepiej znana, nie tylko w Polsce.

Rozporządzenie rządu Królestwa Polskiego z roku 1820 typujące Łódź na ośrodek tkacki i sukienniczy, spowodowało bezprecedensowy w skali europejskiej rozwój miasta. Mała osada, licząca u schyłku XVIII w. kilkuset mieszkańców, stawała się wielkim ośrodkiem przemysłowym. Dość powiedzieć, że w roku 1900 Łódź miała 300 tys. ludności. Była miastem wielonarodowym, gdzie różne nacje potrafiły ze sobą twórczo współpracować. Ludzie ci budowali łódzki przemysł, tworzyli kulturę miasta. Wielu z nich na trwałe zapisało się w dziejach Łodzi. Towarzystwo Przyjaciół Łodzi pamięta o nich. TPŁ wydaje książki i broszury poświęcone

Łodzi i jej historii. Wznowiło też starą tradycję spacerów po mieście. Ta prosta forma kontaktu z miejscowymi zabytkami spełnia teraz rolę szczególną w codziennym pędzie życia przestajemy dostrzegać zewnętrzny świat. Takie niedzielne spacerki uwrażliwiają na otoczenie, przypominają historie zabytków, przywołują twarze ludzi, którzy już odeszli, odświeżają pamięć o ludzkich dramatach, sukcesach i klęskach...

Lista wybitnych łodzian jest długa. Tu urodził się Artur Rubinstein i Julian Tuwim; z Łodzią był związany laureat Nagrody Nobla Władysław St. Reymont, autor *Ziemi obiecanej*, literackiego pomnika Łodzi przemysłowej.

W Łodzi również urodził się patron nagrody Wiesław Nowicki, wybitny aktor, publicysta, dziennikarz i reżyser, działacz kulturalny, społecznik, człowiek wielu pasji artystycznych, które na trwałe zapisały się w historii kultury polskiej. Był wnikliwym obserwatorem i uczestnikiem życia teatralnego, muzycznego, politycznego, zawsze posiadającym własne spojrzenie. Człowiek wielkiej wiedzy i ciekawości świata.

Wiesław Nowicki. Rys. Iwona Murawska, 2006

Choć od wielu lat mieszkał na Wybrzeżu, zawsze czuł się związany z Łodzią. Tu się urodził, tu wychował, skończył szkołę filmową i debiutował na deskach teatru. Z Łodzi pochodzi jego rodzina. Mama Sabina tworzyła Łódzką Operę, tata Zygmunt był znanym aktorem, a dziadek Józef chyba najstynniejszym łódzkim tramwajarzem. Ze strony matki był wnukiem z wielkiej księgarskiej rodziny Glücksbergow, tych którzy jako pierwsi wydali drukiem dzieła Wojciecha Bogusławskiego, Juliana Ursyna Niemcewicza, braci Śniadeckich...To po nich odziedziczył zamiłowania do historii, książek i wnikliwej obserwacji świata. Tradycja służby kulturze narodowej była i jest bardzo silna w jego rodzinie. On też ją ukształtował.

Wiesław Nowicki po ukończeniu Wydziału Aktorskiego Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej i Filmowej w Łodzi w roku 1968 działał w wielu teatrach. Był aktorem Teatru Polskiego w Poznaniu, 1971-73 grał w Teatrze Nowym w Łodzi, w latach 1973-85 występował w Teatrze Wybrzeże w Gdańsku (będąc także sekretarzem literackim Stanisława Hebanowskiego, 1974-77); W latach 1985-87 był kierownikiem literackim Teatru Miniatura w Gdańsku a w roku 1987 – doradcą literackim Teatru Ziemi Pomorskiej w Grudziądzu; W roku 1988 był także konsultantem programowym Teatru im. J. Słowackiego w Koszalinie a w latach 1988-94 został mianowany konsultantem programowym Teatru Polskiego w Bydgoszczy. Grał m. in. Hilariona w „Kuszeniu sw. Antoniego” G. Flauberta, Zielonego Pajaca w „Śnie” F. Kruszewskiej, Gregoire’a w „Teatrze odwiecznej wojny” N. Jewreinowa, Paszkę w „Zeszłego lata w Czulimsku” A. Wampilowa (wszystkie przedstawienia w reż. Stanisława Hebanowskiego), Mak-Yksa w „Pierścieniu wielkiej damy” C. K. Norwida, Jana w „Fantazym” i Króla w „Mazepie” Juliusza Słowackiego.

Otrzymał nagrody aktorskie na Festiwalach Teatrów Jednego Aktora we Wrocławiu.

W 1977r. wspólnie ze znaną aktorką Wandą Neumann założył nieinstytucjonalny zawodowy Teatr na Przymorzu. Interesował Go kameralny teatr poetycki, który zajmowałby się intelektualną refleksją na temat świata i samej natury ludzkiej. Poszukiwał swojej stylistyki teatralnej, własnej formuły artystycznej, która byłaby rodzajem scenicznej powiastki filozoficznej. Kierunek poszukiwań wyznaczały m. in. takie przedstawienia jak: „Mały książę” Saint Exuperego i „Koncert wiosenny” na podstawie opowiadań Janusza Korczaka, a także spektakle wg. Jana Brzechwy i Juliana Tuwima. Były to spektakle dwuosobowe, w których każdy z aktorów grał wiele ról. To nawiązanie do tradycji włoskich komediantów i do doświadczeń Arkadego Bajkina stworzyło pewną poetykę Teatru na Przymorzu. Od 1994r. był założycielem i dyrektorem Agencji Artystycznej Euroart w Gdańsku, zajmującą się działalnością teatralną, muzyczną oraz wydawniczą.

Wielką pasją Wiesława Nowickiego było także dziennikarstwo telewizyjne. Stworzył wiele audycji telewizyjnych jak „*Salon artystyczny Wiesława Nowickiego*”, „*Twarze*” i „*Musica noster amor*”, o tematyce kulturalnej prowadząc wywiady dla Telewizji Trójmiasto w Gdańsku 1994-1996, Gdańskiej Telewizji Kablowej z osobowościami sceny muzycznej jak Wanda Wiłkomirska, Krzysztof Węgrzyn, Konstanty Andrzej Kulka oraz filmy biograficzne o Pawle Adamowiczu, Tomaszu Posadzkiem oraz Janie Zarębskim. W swoich wypowiedziach posługiwał się piękną polszczyzną i z wielką starannością przygotowywał się do wystąpień publicznych. Dobierał słowa przekazując myśli, które nosiły w sobie głębokie przesłanie. Jego stosunek do twórczej pracy ukazywał go w świetle społeczeństwa jako osobowość pełną świadomości własnego istnienia i powagi

działań w kontekście historycznym. Każdy program i każdy projekt był głęboko przemyślany i przeanalizowany. Wiesław Nowicki okazywał swoją bezinteresowność w celach społecznych i poświęcenie sztuce dla piękna, estetyki i kultury.

Nagroda im. Wiesława Nowickiego

Od 2007 roku ustanowił wraz z Towarzystwem Przyjaciół Łodzi medale "Pro publico bono" pamięci Sabiny Nowickiej, przyznawane szczególnie zasłużonym dla kultury polskiej i samego miasta. Jest wyrazem uznania dla tych artystów, pisarzy, dziennikarzy i społeczników, których charakteryzuje kreatywny stosunek do rzeczywistości, którzy już teraz, poprzez swoją pracę, pozostawili po sobie wyrazisty ślad na Ziemi, działając w myśl zasady "*Pro publico bono*".

„Jego odejście to wielka strata dla kultury polskiej. Był bez wątpienia artystą budzącym wielki podziw i szacunek. Artystą, dla którego sztuka stanowiła nadrzędny cel i największą pasję. Był twórcą i współtwórcą wielu sukcesów teatralnych. W pamięci Łodzian zapisał się przede wszystkim jako odtwórca najpopularniejszych ról kreowanych na deskach Teatru Nowego - Kafasza w

Judaszu z Kariothu Rostworowskiego i Charles'a w *Urodzinach* Whitinga; jak powiedziała Prezydent Miasta Łodzi Hanna Zdanowska, żegnając Wiesława Nowickiego na cmentarzu na Dołach.

Wiesław Nowicki podążał własną drogą. Był indywidualistą i myślicielem. Pozostawił po sobie wiele refleksji, które udało mu się przelać na papier i część z tego dorobku opublikować. Jego podejście do życia miało styl ideologiczny, a nie materialny. Część swojego życia poświęcił na poszukiwaniach genealogicznych. Dzięki temu mógł poznać bardziej siebie i zrekonstruować niezwykle interesujące fakty przeszłości swoich przodków. Pasjonował się historią, malarstwem, muzyką i filatelistyką. Był człowiekiem o wielkim sercu i emanował skromnością. Żył dla sztuki czyniąc to co się tylko dało dla polskiej kultury. Wiesław Nowicki służył teatrowi, wartościom, stawiając swoją osobę na drugim planie. Był osobą wyjątkową i taką ją zachowamy w sercach.

Płaskorzeźba Wiesława Nowickiego na Cmentarzu Komunalnym na Dołach

Towarzystwo Przyjaciół Łodzi
Piotrkowska 17 lokal 69U,
90-406 Łódź
tel. +42 607 828 892

Fundacja im. Wiesława Nowickiego
ul. Bzowa 7/51
80-376 Gdańsk
Tel. 506831564
FundacjaWN@op.pl

Ulotkę wydrukowała Drukarnia Mega-Print w Gdańsku.